

El darrer vol d'en Jordi

El darrer vol d'en Jordi

CARLES PÀRAMO I PONSETÍ

Un jove treballador de Roses ha mort, ha estat en un trist accident laboral. El seu comiat va permetre a un gran nombre de persones demostrar, amb la seva presència, la gran estima que teníem per en Jordi i tenim per la seva família.

Enamorat del seu poble i de la gent que hi treballa, va gaudir fotografiant la nostra realitat, paisatge i gent. En positiu, gaudia treballant i ho feia exaltant els nostres valors.

Amb la seva sensibilitat ens ha deixat imatges fantàstiques que ens fan visible la bellesa de Roses, la dels racons més amagats, com la de la gent que exerceix tasques extraordinàries al servei de la comunitat en les emergències i en els casos extrems en què sovint es troben.

Estimava la gent i la terra i, conscientment o inconscientment,

s'allunyava prou per veure-ho tot de lluny, li agradava veure'ns des del cel. El lloc on hom pot contemplar la grandesa de la terra, de com les petites coses, moltes i aplegades fent un gran conjunt.

De com molts petits detalls, arbres, roques, camins i caminets, l'aigua sobre els còdols de les cales, els clapissars i els dibuixos que es formen voltats de la sorra, al fons del mar, agafen formes meravelloses conformant, com més amunt t'enlaïres, el país de somni que no som capaços de valorar.

Veure de lluny, discretament, com els bombers intenten dominar el foc o l'aigua i com la Creu Roja intenta salvar una persona en perill o com la policia assegura a uns i altres la seva tasca, inspirava en Jordi. Sabia transmetre les tensions que uns i altres viuen. Ho retratava perquè el meravellava la generositat humana, tant com la grandesa de la natura.

Necessitava volar, enlairar-se, i en la seva generositat agràia tots aquells que el portaven, més alt, més baix, el sol de cara o de popa, els demanava, ell buscava i trobava la millor posició per a la seva màquina de fotografiar. Estimava i estima tots els que el varen portar, a tots.

Tristament per a la seva gent, per a la família i per a tots aquells que ell veia construir el nostre país, en Jordi s'ha enlairat en el seu vol definitiu, ens veu i continua admirat per tot allò de bo que tenim, el paisatge i la gent.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2012/05/19/darrer-jordi/562868.html?utm_source=rss